

derligste Toner, jeg endnu har hørt; jeg forstaar, at man, naar man ender med at blive uenig, taler i den Tone, men den forekommer mig højest mærkelig, naar man skal til at begynde paa en Forhandling — langt mere at være en Bebudelse af Arbejdsnedlæggelse i denne Sag. Det ærede Medlem vilde ikke have nogen ny Valglov til det forestaaende Valg; men dermed nøjedes han ikke, han vilde heller ikke have det til næste Valg. Det ærede Medlem talte nemlig om, at Sønderjyderne skulde med, men Sønderjyderne kan jo ikke komme med i Valgearbejdet mellem det første og det næste Valg, de vil nemlig først faa Repræsentanter her ved det næste Valg. Og saa skal vi have en Kommission. Jeg ved for øvrigt ikke, hvis Kommissionen skal nedsættes nu, hvorledes man da kan faa Sønderjyderne med. Man kan naturligvis udpege Medlemmer dernedefra, men paa lovlig, repræsentativ Maade kan de ikke komme med i en saadan Kommission. Det ærede Medlems Tale gik da i Virkeligheden ud paa at skyde hele Valglovssagen ud i det grænseløse. Han talte om, at naar vi først har haft to Valg paa det nuværende Grundlag og en Kommission endelig er blevet færdig — det kan maaske være adskillige Aar —, skal vi til at lave en endelig Valglov, der kunde holde i maaske lang Tid. Det har aldrig været min Opfattelse og heller ikke Rigsdagens Opfattelse, at en Valglov er noget, der skal holde længe. Nej, vi har været enige om, at medens Grundloven er det faste, det forholdsvis stabile, er Valgloven det foranderlige. Jeg har nu i 15 Aar været med i Valglovsforhandlingerne her i Tinget, fra 1905, og Gang efter Gang er vi blevet enige om — der foreligger Udtryk derfor i flere Udvalgsbetænkninger —, at Valgloven skulde indrettes saaledes, at den ofte kunde revideres, saa den stadig kunde holde Skridt med Befolkningsforskydningen.

Det ærede Medlem taler om en Overenskomst, der blev sluttet i 1915 angaaende Valgloven. Han kalder den Valglov, vi nu lever under, for en „Overenskomstvalglov“. Alle Love er vel mere eller mindre Udtryk for en Overenskomst, i alt Fald som Rigsdagen for Tiden er sammensat og i mange Aar har været sammensat. Men derfor behøver en Lov ikke at bestaa i lang Tid. Jeg husker Loven af 7. August 1914. Den var sandelig ogsaa Udtryk for en Overenskomst, vistnok endda en enstemmig Overenskomst, men der kom en Tid, da det ærede Medlem og hans

Parti var umaadelig ivrige for at bryde denne Overenskomst, endog før Krigssituationen var løbet til Ende.

Det ærede Medlem fra Skern talte om, at den nuværende Regering ikke havde noget Mandat til at sidde og lede Lovgivningen længere. Det var jo en ren Strejkeerklæring. Det vil i Virkeligheden sige, at den nuværende Rigsdag, den nuværende Regering aldeles ikke har nogen Ret til at lovgive videre, altsaa hverken med Hensyn til Valglov eller noget som helst andet. Det var i Virkeligheden en Bebudelse af Arbejdsnedlæggelse fra det ærede Medlems og hans Partis Side. Deroverfor vil jeg ganske bestemt hævde det nuværende Ministeriums og det nuværende Folketings Mandat til at arbejde netop paa de Sager, som Vælgernes Flertal den 22. April i Fjor betroede os. Vi gik til Valg paa Statsministerens udtrykkelige Erklæring om, at hvis dette Valg fortsat gav ham og hans Ministerium Flertallet i Folketinget, vilde hans Regering fortsætte, indtil Krigssituationen var endt; da vilde han bidrage sit til, at der kunde foregaa nye Folketingsvalg, men vilde først søge en ny Valglov gennemført. Det var det udtrykkelige Program, hvorpaa vi gik til Valg, og det fik Vælgernes Tilslutning, det fik Flertallet i dette Ting. Saaledes er Stillingen i Virkeligheden.

Det Lovforslag, der her foreligger, baade dets Afsnit A og dets Afsnit B, baade Forslaget til en midlertidig Valglov til det første Valg og Forslaget til en endelig Valglov — endelig i den Forstand, jeg her har omtalt —, hilser vi fra vor Side med Glæde og Tilfredshed. Maa jeg for øvrigt benytte Lejligheden til at complimentere baade Indenrigsministeriet og Statistisk Departement for det udmærket fyldige og højest interessante og lærerige statistiske Materiale, som ledsager disse Forslag. Jeg forstaar jo nok, at det kan fremkalde en vis bitter Tone fra enkelte Sider, fordi disse Tal, disse haardnakkede Krabater, som Tallene er, ikke er saa behagelige for den Side. Men Tallene er der, og de er meget interessante, meget lærerige. Naar man har dette Materiale, naar man har Statistisk Departements Oversigt over Folke- og Landstingsvalgene i 1918, naar man kender f. Eks. Kandidat Zeuthens Afhandling i „Nationaløkonomisk Tidsskrift“, har man i Virkeligheden et udmærket Materiale til at bedømme den nuværende Valglov og dens Resultater ved sidste Valg. Desuden har jo Valglov og Valglovsproblemer været gennemdrøftede